

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/235/2017
Identifikačné číslo spisu:	2212223558
Dátum vydania rozhodnutia:	23.05.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Edita Bakošová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:2212223558.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu B&B FAKTORING, spol. s r. o. so sídlom v Bratislave, Škultétyho 16, IČO: 34 104 551, zastúpený: JUDr. Dušan Daňový, advokát s. r. o., so sídlom v Bratislave, IČO: 47 241 471, proti žalovanému Q., bývajúcemu v A., o 2 900,- eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 9 C 164/2013, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 19. apríla 2017 sp. zn. 10 Co 231/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom z 26. novembra 2015 č. k. 9 C 164/2013-249 (ďalej len „súd prevej inštancie“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 2 900,- eur s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia a náhradu trov konania žalovanému nepriznal. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno v súvislosti s preukázaním uplatneného nároku bezdôvodného obohatenia, o ktoré sa mal žalovaný obohatiť na základe vyplatenej zálohy za neposkytnuté právne služby jeho advokátskou kanceláriou. Suma 2 900,- eur vložená na osobný účet s názvom A. sa netýkala spolupráce spoločnosti Advokátska kancelária JUDr. Marcel Boris, s. r. o. so spoločnosťou B&B FAKTORING, spol. s r. o. Peňažná hotovosť vložená na súkromný účet Q. predstavovala vrátenie súkromnej pôžičky poskytnutej konateľke spoločnosti B&B FAKTORING, spol. s r. o., ako fyzickej osobe. Právny vzťah medzi žalobcom a Q. ako fyzickou osobou nebol v konaní preukázaný, preto nie je preukázaná ani aktívna legitimácia žalobcu, o čom svedčí aj zmluva o poskytovaní právnej pomoci uzatvorená medzi B&B FAKTORING, spol. s r. o. a Advokátskou kanceláriou JUDr. Marcel Boris, s. r. o.

2. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 19. apríla 2017 sp. zn. 10 Co 231/2016 napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny. V odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie v potrebnom rozsahu zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam a vec následne správne právne posúdil. Odvolací súd sa stotožnil aj s

dôvodmi rozhodnutia, preto v podrobnostiach na ne odkázal (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Dodal, že žalobca v odvolaní neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nebol riadne vyporiadal, a ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Žalobca jednoznačný a spoľahlivý dôkaz preukazujúci existenciu vzniku bezdôvodného obohatenia žalovaného na jeho úkor nepredložil, preto musí znášať z toho vyplývajúci dôsledok v podobe jeho neúspechu v spore. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie s poukazom na § 419 a nasl. C.s.p. Uviedol, že súd prvej inštancie, vykonal potrebné dokazovanie v čase účinnosti O.s.p., pochybil však, keď pri hodnotení dôkazov uveril účelovej a klamlivej výpovedi žalovaného, vrátane svedkov. Relevantným právnym vzťahom je zmluva z 1. júna 2011 medzi žalobcom ako právnickou osobou a žalovaným ako právnickou osobou, ktorá však predmetné bezdôvodné obohatenie prijala ako fyzická osoba na svoj osobný účet bez právneho titulu, ktorého číslo účtu žalovaný poskytol sms správou konateľke dovolateľa, ktorá na tento účet poslala odmenu za právne služby v dobrej viere, že ide o účet advokátskej kancelárie, nakoľko v tom čase už odchádzala na dovolenku. Na základe Zmluvy o poskytnutí právnej pomoci zastupoval Q. ako advokát dovolateľku vo viacerých právnych veciach, ktorá mu riadne, priebežne uhrádzala odmenu za jeho služby, ktorý jej však do dnešného dňa nevystavil daňové príjmové doklady za príjem odmien vo výške 2 x 5 000,- eur a 2 900,- eur napriek viacerým písomným výzvam. Pôvodnou požiadavkou konateľky dovolateľa bolo, aby jej JUDr. Marcel Boris, s. r. o., v zmysle dohodnutých podmienok v bode III. zmluvy o poskytovaní právnej pomoci zaslal účtovné doklady po prijatí platieb, nakoľko v účtovníctve žalobcu vznikol schodok. Až po tom, ako žalovaný zahral na Daňovom úrade divadlo s pôžičkou, ktorú mal údajne poskytnúť advokát svojej klientke, bola konateľka nútená uplatniť nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia súdnou cestou. Zo vzájomného právneho vzťahu vzniklo viacero doposiaľ neukončených sporov, kde sa nesporne preukázalo neetické správanie žalovaného. Rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu je pre dovolateľku nepochopiteľné. Napriek rozsiahlemu a vyčerpávajúcemu dokazovaniu sa odvolací súd stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, pričom dovolateľka je presvedčená, že pochybenie spočíva v nesprávnom hodnotení dôkazov a v nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 432 C.s.p., preto žiada, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že návrhu na vydanie bezdôvodného obohatenia v celom rozsahu vyhovie.

4. Žalovaný sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá C.s.p.) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch:

6. V zmysle § 419 C.s.p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 C.s.p.

7. Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

9. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

10. Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

11. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

12. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

13. Právna úprava civilného sporového konania účinná od 1. júla 2016 vyžaduje, aby podané dovolanie bolo spísané advokátom (§ 429 ods. 1 veta druhá C.s.p.). Jej zmyslom je vytvoriť v civilnom sporovom konaní procesný filter na zjavne neopodstatnené, neprípustné, protirečivé alebo rozporuplné dovolania a zabezpečiť, aby podané dovolanie malo všetky potrebné náležitosti [porovnaj tiež rozhodnutie veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu sp. zn. 1 VCdo 2/2017 (ďalej len „1 VCdo 2/2017“)].

14. Dovolací súd si plne uvedomuje, že by bolo v rozpore s princípmi spravodlivého procesu, pokiaľ by sa pri posudzovaní náležitostí dovolania uplatňoval prílišný formalizmus alebo nadmerný tlak na dopĺňanie takých náležitostí dovolania, ktoré nemajú oporu v zákone alebo idú nad rámec zákona. V rozpore s týmito princípmi ale nie je prístup majúci na zreteli, že ustanovenia C.s.p. vyžadujú istú mieru nielen obsahového, ale aj formálneho vyjadrenia dôvodov, z ktorých procesná strana vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania. Najvyšší súd zastáva názor, podľa ktorého ak nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu, je (procesnou) povinnosťou strany vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (porovnaj 1 VCdo 2/2017).

15. V danom prípade žalobca podal dovolanie, v ktorom - spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam § 431 až 435 C.s.p. - neuviedol, z čoho vyvodzuje jeho prípustnosť a dovolacie dôvody nevymedzil tak, ako to predpokladajú tieto ustanovenia. V prípade takéhoto dovolania (t. j. dovolania, v ktorom absentuje uvedené vymedzenie) súd nevyvíja procesnú iniciatívu smerujúcu k doplneniu dovolania; jediný prípad, v ktorom súd výnimočne vedie dovolateľa k tomu, aby svoje dovolanie niečím doplnil alebo nedostatok niečoho v dovolacom konaní odstránil, vyplýva totiž z ustanovenia § 436 ods. 1 C.s.p. (aj v tejto súvislosti por. 1 VCdo 2/2017).

16. Žalobca v celom dovolaní ani len slovným vyjadrením nevystihol niektorý pojmový znak významný z hľadiska zadefinovania procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C.s.p. Aj pri posudzovaní jeho dovolania podľa obsahu (článok 11 C.s.p.) nie je zrejmé, či vôbec namieta existenciu procesnej vady zmätočnosti uvedenej v tomto ustanovení (ktoré v dovolaní nie je ani spomenuté). Dovolací dôvod teda nie je vymedzený spôsobom zodpovedajúcim § 431 ods. 1 C.s.p.

17. Argumentácia a formulácie obsiahnuté v dovolaní nedávajú - ani pri posudzovaní dovolania podľa jeho obsahu (článok 11 C.s.p.) - možnosť posúdiť, či žalobca prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje z § 421 C.s.p. (ktorý v dovolaní rovnako nie je ani len spomenutý). Netvrdí totiž, že odvolací súd sa svojím riešením určitej právnej otázky odklonil od zaužívanej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, alebo že táto otázka ešte nebola dovolacím súdom vyriešená alebo je riešená odlišne. Tvrdí (len) to, že rozhodnutie odvolacieho súdu je vecne nesprávne. Sama polemika s rozhodnutím odvolacieho

súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci, ale významovo nezodpovedajú kritériám uvedeným v § 421 ods. 1 C.s.p., resp. § 432 ods. 2 C.s.p.

18. Je nepochybné, že žalobca podal dovolanie, ktoré má náležitosti v zmysle § 428 C.s.p. (nie je preto daný dôvod pre jeho odmietnutie podľa § 447 písm. d/ C.s.p.), v jeho dovolaní ale absentuje iná zákonom požadovaná náležitosť - dovolacie dôvody v ňom nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435 C.s.p., pretože púhy odkaz na „§ 419 a nasl. C.s.p.“ nie je postačujúci. Aj absenciu takej náležitosti považuje C.s.p. za dôvod pre odmietnutie dovolania.

19. Najvyšší súd, konštatujúc danosť dôvodov pre odmietnutie dovolania v zmysle § 447 písm. f/ C.s.p., dovolanie žalobcu odmietol.

20. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

21. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.